

Лидерство, което преобразява класната стая

23.8.2026 - | Фондация „Заедно в час“

Как „Училища за пример“ променя учебната среда и културата в 68. СУ „Акад. Н. Обрешков“ - през погледа на директора Румяна Парцова.

Кога за последен път си казахте *„Обичам работата си“*?

В деня на официалното откриване на осмата зона за дигитални създатели в нашия STEM център на 10 юни 2025 г. Тогава си казах: „Обичам работата си“. Това беше миг, в който всичко, върху което работим толкова дълго, оживя пред очите ми. Във всяка от зоните кипеше енергия – ученици и учители заедно създаваха проекти по роботика, дизайн, природни науки и дори реклама. Атмосферата беше заредена с творчество, вдъхновение и колективен дух.

Най-силно ме развълнуваха самочувствието и гордостта в очите на децата. Те не просто участваха, а вярваха в това, което правят.

Тогава усетих истинската сила на удовлетворението и тръпката да продължа напред, защото видях как усилията ни дават плодове, които могат да променят бъдещето на тези деца.

Знаете ли, че програма „Училища за пример“ помага на училищата целенасочено да създадат силна визия и стратегия как да я постигнат. В процеса училищата работят заедно с опитен ментор, който им помага да откриват слепите си петна и да използват силните си страни. Научете повече за програмата и кандидатствайте до 30 ноември 2025 г.! Участието е безплатно за училищата.

Ако можехте да дадете съвет на себе си в първия ден като директор, какъв би бил той?

Ако можех да дам съвет на себе си в първия ден като директор, той би бил: „Дай си времето да оценяваш моментите във взаимоотношенията – и с хората, и със самата себе си.“ В началото често бързаме да доказваме компетентност, да отговорим на всички очаквания и да решаваме проблеми веднага. Но с годините разбрах, че истинската сила на лидера е в уменията да спираш за миг, да чуваш хората около себе си и да намираш баланс между професионалното и личното.

Училището е общност, в която всеки има значение, и именно вниманието към взаимоотношенията е това, което изгражда доверие и създава устойчивост.

А кое беше най-трудното Ви решение?

Най-трудното ми решение беше свързано с държавния план-прием през 2021 г. Тогава трябваше да обявим прием в трета паралелка в гимназиалния етап, стъпка, която криеше сериозни рискове. Не беше сигурно дали ще успеем да привлечем достатъчно ученици и дали

ще оправдаем очакванията към едно толкова амбициозно разширяване. Това решение изискваше смелост, защото залогът беше висок, а от него зависеше както авторитетът на училището, така и бъдещото му развитие.

Сега, четири години по-късно, мога да кажа, че този риск си заслужаваше. Приемът в трите паралелки STEM профили е не просто успешен, а устойчив и се превърна в доказателство, че когато вярваш в своя екип и визия, можеш да превърнеш трудното решение в ключ към нови възможности.

Кой е най-важният урок, който научихте в тази роля и как той промени подхода Ви към ръководенето на училището?

Най-важният урок, който научих в ролята си на директор, е, че учителите не са изначално мотивирани за промени. Част от тях живеят с носталгия към „доброто минало“ и представата за послушни, дисциплинирани ученици, докато други са отворени към новото и иновативното.

Разбрах, че моята роля е да бъда балансьор между тези две крайности - да уважавам ценностите на традицията, но същевременно да показвам как новите подходи могат да бъдат ангажиращи и полезни за съвременните деца.

Този урок промени подхода ми към ръководенето на училището - вече виждам промяната като процес, който изисква търпение, диалог и доверие. Вярвам, че устойчивото развитие идва, когато уважаваш разнообразието от гледни точки и успяваш да поведеш екипа напред, без да отричаш миналото, а стъпвайки върху него.

Как мотивирате учениците да учат и да вярват в собствените си възможности?

Мотивирам учениците, като им давам пространство да откриват силните си страни и да ги изявяват чрез проекти, проучвания и практически задачи. За мен е важно те да разберат, че ученето не е механично запаметяване, а процес на мислене, търсене и аргументиране. Преподавам история и цивилизации и тъкмо в историята виждам огромна възможност, защото тя учи децата да мислят критично, да правят връзки, да задават въпроси и да отстояват собствена позиция.

В класната стая насърчавам диалога, дебата, анализа на различни гледни точки. Казвам им, че зубренето е забранено, а истинската стойност идва от разбирането и умението да защитиш мнение с аргументи.

Когато учениците осъзнаят, че могат сами да изградят позиция и тя се чува и цени, те започват да вярват в собствените си възможности.

Това е мотивацията, която ги движи напред.

Ако имахте пълната свобода да промените нещо в образователната система, кое щеше да е първото Ви действие?

Ако имах пълната свобода да променя нещо в образователната система, първото ми действие

щеше да бъде въвеждането на ясно и точно регламентиране на правата, задълженията и отговорностите на всички участници в комуникацията с родителите на учениците. Вярвам, че ефективното сътрудничество с родителите е ключ към успеха на учениците, но без ясни правила и рамки то често остава непълноценно и лишено от смисъл.

Промяната включва също и връщането на респекта към учителите и към образователната институция като цяло. Това е предизвикателство, но не и невъзможно. Когато учителят и училището се чувстват уважавани, когато отношенията с родителите и обществото са структурирани и прозрачни, възпитанието и обучението стават по-ефективни, а училището се превръща в истински център на знание и общност.

Кое е най-неочакваното нещо, което сте научила от вашите ученици?

Най-неочакваното, което научих от учениците си, е колко креативни и инициативни могат да бъдат. Почти като професионални актьори. Преди две години група гимназисти, водени от своя лидер Кристиян Стоянов, поискаха разрешение да създадат театрален клуб. Това не беше мимолетна идея и днес клубът „Неочаквани завеси“ има няколко успешни постановки, собствен YouTube канал и сериозна документация, а ние вече планираме следващите проекти за предстоящата година.

Този опит ми показва, че **когато учениците получат свобода да развиват таланта си и подкрепа от училището, те надхвърлят очакванията и създават нещо истински значимо.**

Това е урок и за учителите, и за мен като директор, че ученето и творчеството вървят ръка за ръка, когато се създаде доверие и пространство за изява.

Какво е най-ценното, което „си взехте“ от партньорството със „Заедно в час“?

68. СУ участва в програмата „Училища за пример“, Випуск 5 (2024–2026 г.), и най-ценното, което „си взехме“ от партньорството със „Заедно в час“, е системният и целенасочен фокус върху ученика – поставянето му в центъра на образователния процес и на усилията ни за неговия успех. Програмата ни предостави инструментариум и ресурси чрез Prepodavame.bg, които значително обогатиха педагогическите ни практики.

Освен това партньорството осигури широка подкрепа за развитие на качеството на образованието – от стратегии за управление на класната стая и мотивиране на учениците до подобряване на екипната работа на учителите.

Виждаме реален ефект върху ангажираността и увереността на учениците, което прави училището по-динамично, иновативно и готово да посреща предизвикателствата на съвременното образование.

Как програмата „Училища за пример“ повлия на Вас, на училищете, учениците и екипа Ви?

Програмата „Училища за пример“ успя да иницира цялостна трансформация на образователния процес в нашето училище чрез постепенно въвеждане на вътрешен стандарт за качество. Лидерският и педагогическият екип прилагат модела на „седемте сили на учителя“, който се базира на активно включване на учениците като преки участници в

обучението.

Резултатът е видим не само в повишената мотивация на учениците, но и в тяхното осъзнато и активно участие в учебния процес – от планирането и подготовката, през екипната работа в час, до рефлексията и самооценката. Това създава истинско чувство за съпричастност и отговорност към ученето.

Следващата стъпка е включването на „широкия екип“ от учители в обученията и реализирането на заложените цели, което ще разшири влиянието на програмата и ще укрепи културата на училището. В резултат на участието си в „Училища за пример“ нашата общност се развива като позитивна, учеща се организация, в която всеки учител, ученик и лидер има активна роля и принос.

<https://zaednovchas.bg/partsova-liderstvo-v-klasnata-staya>